

Sirkkalehti 3/2006

Sisällysluettelo

• Pääkirjoitus	4
• Rati riti ralla	5-6
• Lebanonin KV-päivä	7-9
• Myyty taimi on paras taimi	10-11
• Show-time by exchange students and Finns	12
• Me tiedämme -sinä et 2	13-14
• Kadonnut joulutähti	16-17

Kansikuva: Joonatan Murtonen

Toimitus: Sanna Heinonen

Artikkelit: Sanna Heinonen, Tuula Autio, Aino Kononen, Mica Innala, Ulrich Heinonen sekä Anemone Coronaria

Pääkirjoitus

Ulkona on valkeaa kynttilöiden loistaessa ikkunoissa. Kuusen tuoksun voi aistia käytävässä ja tortut paistuvat uunissa. Näin siis pääni sisällä, todellisuudessa ulkona on kylmä. Vielä voi matkaansa oikaista nurmikon kautta tai sitten talsia asfaltilla tumman kynnöspellon täydentäessä maisemaa. Mustaa ja harmaata riittää, ainut valo näkyy unissa ja silmiään ei meinaa saada aamuisin auki. Masentavaa sinänsä, mutta ajatus joulusta ja joululomasta saa nousemaan ylös. Vielä viimeiset pinnistykset ja pääsee suunnittelemaan mistä päästä kinkkua alkaisi syödä.

Paljon on tapahtumia syksyyn mahtunut, osa enemmän ammatillisia osa vähemmän. Kiinnostavia ovat kaikki olleet ja muutamasta tapahtumasta/tilaisuudesta saamme lukea tästä lehdestä. Jottei lehti olisi täynnään vain asiaa on mukaan tullut pari asiatontakin juttua. Ja ilman joulukertomustahan ei voi elää näin joulun alla.

Edessänne on toistaiseksi viimeinen Sirkkalehteni jossa kirjoittelen tiedotussihteerin tittelin alla, mutta kenties pääsen sanan säilääni käyttämään myös uuden pomon alaisena. Hän on Tuula Autio (LP16) jonka sanaiseen arkkuun pääsette tutustumaan jo tässä lehdessä.

Kuten sanottu, hauskaa kestää vain tietyn ajan ja rajallisesti, joten tää olis niinku tässä.

Kiitoksia seurastanne ja hyvää joulua ja uutta vuotta 2007!

Sanna Heinonen
Tiedotussihteerin

Rati riti ralla

Olen Aino Kononen, tämän vuoden ratsihtööri ensi vuoden rati pj, ja opiskelen Lepaalla kolmatta vuotta maisemasuunnittelua. Rati pj:n hommiin kuuluu asioiden hoitoa Lepaan oppilaskunnan(LOK) ja Kauppapuutarhaliiton välillä. Käytännössä se on mm. kokouksien ajankohtien sopimista sekä asioiden delegeimista eteenpäin molemmille osapuolille.

Ratipäivät on järjestetty vuodesta 1964 lähtien Lepaalla elokuisin. Lepaa-näyttelyllä on ollut useita eri nimiä matkan varrella ja ensi kesän näyttely on nimeltään Lepaa07. Viime vuonna näyttelyssä kävi lähes 10 000 vierasta. Kauppapuutarhaliitto on näyttelyn virallinen järjestäjä mutta LOK tuottaa näyttelyn palvelut sekä näytteilleasettajille, työväelle että vierailijoille. Konkreettinen hyöty oppilaskunnalle ratipäivistä on se, että LOK pystyy mm. tarjoamaan kauppabussin Tiiriöön tiistaisin, tilaa sanomalehtiä koululle, järjestää juhlia, pitää yllä rantasaunaa, veneitä ja kanootteja.

Yksittäisille opiskelijoille näyttelyssä voi tavata mahdollisia tulevia työnantajia niin kliseiseltä kuin se kuulostaakin.

Ratipäivät on tarkoitettu pääasiassa ammattilaisille ja heitä onkin suurin yleisöryhmä. Useimmat heistä käyvätkin näyttelyssä vuosittain sillä tapahtuma on pohjoismaiden suurimpia.

Päättävät luokat ovat oikeutettuja keräämään ratipäivillä rahaa itselleen. Edellytyksenä on, että vain sellaiset saavat työskennellä, jotka ovat KAKSI kertaa työskennelleet oppilaskunnan hyväksi. Omaan pussiin rahan keräys on ikään kuin palkkio kahdesta aikaisemmasta vuodesta. Päättävät luokat pitävät mm. vohvelikahvilaa ja hoitavat kahvikärryjä.

Kevättalven aikana ruokalan ilmoitustaululle ilmestyy tehtävälista, johon talkoolaisten tulisi ilmoittautua. Hommia on ruuanlaitosta lipunmyyntiin, huollosta liikenteenohjaukseen, kirjamyynnistä makkaran grillaukseen. Vastuulliset tehtävät kuten mm. emäntä ja huollon päällikkö ovat periytyviä virkoja, eli ensimmäisenä vuotena ollaan opettelemassa ja toisena vastuussa.

Ensi kesän vastuuvirat ovat täyttyneet kiitettävästi, paitsi että yleissihtööriä ei ole vielä löytynyt. Sihteerin hommiin kuuluu kokouksissa muistion teko, yleinen

informointi, työvuorolistojen laatiminen ennen näyttelyä, kuulutukset ja juoksevien asioiden hoitaminen sekä kauppapuutarhaliiton avustaminen näyttelyn aikana. Puheenjohtajan virka on periytyvä, eli sihteeristä tulee seuraava puheenjohtaja. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä allekirjoittaneeseen!

Seuraavat ratipäivät ovat torstaista lauantaihin 16.-18.8.2007. Näyttelyn valmistelut alkavat saman viikon maanantaina, jolloin kaikkien järjestelyihin osallistuvien tulisi olla paikalla. Näyttely puretaan sunnuntaina ja maanantaina. Näyttelyssä on työskenneltävä koko viikko, jotta siitä saa opintopisteitä.

Mielestäni näyttely on hieno kokemus! Harvoin Lepaalla on niin paljon ihmisiä ja sellainen hulina. Hommia saa painaa ja oppii tuntemaan opiskelutovereita joiden kanssa ei ole aiemmin ollut tekemisissä.

Aino Kononen LM10

Lebanonin KV-päivä

Vuosi on 2006, on kaunis, kuuluu kirpeä marraskuun 16. päivä. Lepaalla vallitsee vielä aavemainen hiljaisuus klo 8:n aikaan, mutta silti ilmassa on juhlan tuntua. Päärakennuksessa on alkamassa Lepaan kansainvälisyyspäivä. Tämä mahtava traditio, tällä kertaa toisen vuoden maisemasuunnittelun ja puutarhatalouden (LM11 & LP15) opiskelijoiden järjestämä, on taas alkamaisillaan mahtipontisempaan kuin koskaan.

MaiSut ja PuTat olivat jo aamuyöstä vaivaantuneet paikalle rakentamaan ja valmistelemaan tätä valistavaa tapahtumaa. Ihmiset olivat järjestäneet paikalle tietokilpailun viinipalkintoineen ja kukkapuskineen. Tarjoilu oli hoidettu loistavasti ja ruoka oli niin kansainvälistä, että ihan itketytti. Tyrkyllä oli itse tehtyä pizzaa Italiasta, kevätkääryleitä suoraan Kiinasta, nachoja Mehíkosta, suomalaisia porkkanoita ja erimaalaisia dippejä ja sokerina pohjalla...vettä Lepaalta!

Aamun ehdoton kohokohta oli kun ihan oikea MIES saapui Lepaalle, hän oli ihQ Juha Saarimaa HAMKin kv-toimistosta. Pressin kamerat kävivät kuumina kun hän saapui luennoimaan ja kertomaan vaihtoon lähtemisestä sekä

omista kokemuksistaan vaihdossa olemisesta. Saarimaa oli itse Meksikossa vaihdossa ja vaikka paikalle ei vielä näin aamuyöstä ollut eksynyt kuuntelijoita, Saarimaan olemus ja esiintyminen sai väsyneemmätkin kuuntelijat hereille ja kiinnostumaan aiheesta.

Paikalle olivat saapuneet luennoimaan ja ständeja pitämään edustajat Maailman Vaihdosta, Huiskula OY:stä sekä Työvoimatoimiston EURES-ohjelmasta. Pitkin päivää saivat puheenvuoron Lepaan opiskelijat sekä vaihto-oppilaat, jotka kertoivat elävästi ja huumorilla omasta vaihto-opiskeluajastaan tai kouluistaan ja kotimaistaan. Tarjolla oli hauskoja videoita ja kuvia, joten liian tylsää ei ollut. Päivän edetessä loppuaan, populaa alkoi virrata yhä enemmän paikan päälle ja tupa saatiin täyteen. Ruoka maistui ja tunnelma oli lupsakka. Tästä on hyvä jatkaa...!!

...Ja niin jatkettiin, sillä illalla oli KV-päivän afterpartyt Omenakellarissa, jossa riehakas kansainvälinen meno jatkui pikkutunneille saakka.

Sekalaisia ajatuksia KV-päivästä:

"Voittajan on helppo hymyillä", totesi tietokilpailun voittaja Yasmine Murtonen.

"Sähköt pysyivät koko ajan!"

"Itävallalla on muuten ihan sikana naapurimaita."

"Siivet vahvistuu vain lentämällä."

"KV-päivän tulisi olla viikon alussa tai keskellä."

"Video on jeppis. Latvia on jeppis maa."

"Ruoka maistui makoisalta."

Vihtiläisen metallityttöbändin rumpali Malviina Laakso menetti neitsyytensä Omenakellarille. *"Tuntuuhan tämä vähän kummalliselta, mutta hyvä maku jäi suuhun"*, ensi kertaa Ompussa vierailut Malviina hykertelee.

Teksti: Mica Innala ja Ulrich Heinonen
Kuvat: Yasmine Murtonen ja Nestori Järvinen

Myyty taimi on paras taimi

Tiina ja Juha Rampan omistama Satakunnan Taimitukku Ay pääsi finalistien joukkoon maailmanlaajuisessa World Grower 2006 - kilpailussa. Juha Rampa vieraili Lepaalla 23. marraskuuta kertomassa yrityksestään ja keinoista päästä menestykseen. Tilaisuuteen saapui paljon asiasta kiinnostuneita opiskelijoita ja opettajia.

Satakunnan Taimitukku Ay on perustettu vuonna 1989. Kasvihuonepinta-alaa sillä on 8000 m² ja avomaata viljelyssä noin 2 ha. Vakinaisia työntekijöitä on 8 ja kausityövoimaa 15 - 20 henkeä. Yritys tuottaa perennoja tukkumyyntiin puutarhamyymälöille, julkissektorille ja viherrakennukseen. Satakunnan Taimitukulla on mikrolisäyslaboratorio, jolla taataan taimien riittävyys omaa tuotantoa varten. Tiina ja Juha Rampa ovat kehittäneet viherrakennukseen hyvin soveltuvan uuden tuotteen, perennamaton. Perennamatto kasvatetaan samalla periaatteella kuin siirtonurmi, joten kasvusto on heti valmis. Perennamattoja on istutettu esimerkiksi eduskuntatalon puistoon vuonna 2005. Tämä istutuspaikka toi uudelle keksinnölle paljon julkisuutta.

"Markkinointi on tulevaisuuden myyntiä", sanoo Juha Rampa. "Asiakkaan henkilökohtainen tunteminen on erittäin tärkeää. Työnohjaukseen ja työnjohtoon tulisi kiinnittää enemmän huomiota. Johtamiskoulutus on Suomessa tällä hetkellä liian vähäistä." Satakunnan Taimitukun erityisosaamista on sujuvan tuotannon lisäksi työmenetelmien ja tuotteiden jatkuva kehittäminen. Omistajat Tiina ja Juha Rampa ottavat kehitystyöhön mukaan työntekijät, tavarantoimittajat ja asiakkaat. Näin markkinoille saadaan tuotteita, jotka vastaavat asiakkaiden tarpeisiin.

Hämeen ammattikorkeakoulun Lepaan toimipaikkajohtaja Kaarina Hänninen pyysi Juha Rampaa kertomaan, mitä yrityksessä odotetaan harjoittelijalta tai uudelta puutarhurilta. Juha Rampan kokemuksen mukaan nuoret ammattilaiset eivät ehkä osaa ottaa huomioon vanhojen työntekijöiden vankkaa työkokemusta ja taitoja. "Vanhemmilla työntekijöillä on paljon tietoa ja kokemusta jaettavaksi. Uuteen paikkaan on hyvä mennä avoimin mielin ja käyttäytyä reilusti muita kohtaan. Työyhteisöön on tärkeää sopeutua sosiaalisesti", tiivistää Rampa.

Juha Rampa kertoo, että Lepaan opiskeluaikojen parasta antia olivat opettajien huolella valmistelemat työnopestustunnit. Hänen mielestään oppilaan tehtävä on esittää haasteita opettajille. Viisauden siemenet pitää osata poimia talteen. Kannattaa myös kysyä itseltään, kuinka paljon haluaa ja kuinka korkealle asettaa päämääränsä. Elämä on itsestä kiinni! "Jos tunnette jonkun 50 - 60-vuotiaan myynnin ammattilaisen,

lypsäkää hänestä kokemuksen tuomat tiedot pois, koska näitä asioita ei voi oppia kirjoista", Rampa kannustaa. "Kokeneilla ammattilaisilla on hallussaan todella paljon tietoa esimerkiksi ihmisten sosiaalisesta käyttäytymisestä sekä myynti- ja markkinointitilanteen eteenpäinviemisestä".

Juha ja Tiina Rampa

Tuula Autio, LP 16

Lue lisää

www.taimitukku.fi

www.worldgrower.com

Show-time by exchange students and Finns

Se oli perjantai päivä kun ensi-iltamme koitti. Päät oli puhki mietitty kuinka aiheemme esittäisimme. Aiheina ryhmällä oli student life, family life ja celebration. Jokaiseen ryhmään kuului sekä vaihto-oppilaita että meitä suomalaisia. Haastetta kommunikointiin saatiin siis vieraalla kielellä. Hyvin se kuitenkin sujui ja yhdistäen eri maalaisten näkemyksiä saatiin nähdä monia hyviä esityksiä. Stereotyyppettä ja kansallisia uskomuksia käytettiin hyväksi ja jokainen huomasi kuinka omituisia tapoja meillä onkaan.

Oma ryhmäni esitteli opiskelijaelämää johon suomalaisen osalta kuului nukkumista tunnilla ja sammumista baariin. Kovin ei ryhmäni saksalaisen ja liettualaisen pojan elämä eronnut omastani paitsi että he pysyivät valveilla tunneilla, harrastivat liikuntaa eivätkä sammuneet baariin. Ihan näinhän se ei aina mene mutta pientä yleistystä käyttäen se olisi hyvinkin voinut olla totta.

Saimme myös ajattelun aihetta homopareja ja heidän adoptio-oikeuttaan käsittelevässä esityksessä. Rohkea veto oli suudelma kahden miehen välillä, luultavasti molemmat olivat heteroita. Esityksen päätteeksi keskustelimme aiheesta ja mielipiteitä oli puolesta ja vastaan.

Juhlia esiteltäessä saimme tietää että jossain maailman kolkassa on hieman erilaisia juhlarituaaleja kuin meillä. Ainakaan tietoisesti emme hypi kokon ylitse emmekä visko juomia naisten päälle. Munilla kisailtiin ties mistä, ja saimme maistaa ehtaa Vappu Simaa joka ei ollut kovin tuttua vaihto-oppilaillemme.

Lepaan sähköjen epävarmuutta havainnollistettiin yhdessä näytelmässä ja sen johdosta tapahtuikin hieman arveluttavia asioita peiton alla. Jottemme saisi enempää teinivanhempia olisikin suotavaa etteivät sähköt olisi kovin useasti ja kauan pois. Myös opiskelu tuntui keskeytyvän samaisesta syystä ja Lepaan Annalla oli ottajia.

Näytelmät ja muut esitykset olivat kaiken kaikkiaan viihdyttäviä ja joissain oli jopa hiven totuutta mukana. Oman kansansa omituisuudelle sai nauraa mikä ei ole haitaksi rakennettaessa suvaitsevampaa maailmaa.

SH

Me tiedämme - sinä et

Voit lähettää omat tiedonjanoa tihkuvat utelusi osoitteeseen: **Dämäentie 0, 12345 Tietopankki** Kuoreen tunnus '**Olen idiootti**'.

Fiksuuden huipentuma, Sirkkalehden kysymys-vastaus-palsta, pyörähtää käyntiin jo toisen kerran:

Kysymys: Mitä Suomi-Ruotsi - maaottelulogon kuva esittää? Olen pohtinut tätä pitkään, mutten ole saanut päähäni, mikä se on.
Nimim. "Urheilufani 4ever"

Vastaus: Tätä on varmasti moni ehtinyt miettiä. Vastaus on harvinaisen selvä: kyseessä on patonki. Usein tämä pitkulainen leipä liitetään Ranskaan, mutta emmehän me skandinaavit anna joidenkin baskeripäiden omia sitä kokonaan. Viikinkien, karoliinien ja hakkapeliittojen urheat jälkeläiset ovat nyt virallisesti julistaneet leipäsodan ranskalaisia vastaan!!! Seuraavana on vuorossa ranskanleipä.

Kysymys: Usein minua vaivaa sellainen olo, että kukaan ei kuuntele. Toisinaan mietin mistä tämä johtuu. Olenko ehkä liian tylsä? Ihan kuin kukaan ei huomaisi olemassaoloani. Onko asia näin vai kuvittelenko vain?
Nimim. "Vainoharhainen vai tylsä -80"

Kysymys: Hey, mikä on kuuminta hottia tänä syksynä? Nimim. "Muotitietoinen"

Vastaus: Tämän syksyn ehdoton hitti pukeutumisessa on pahvinen jontikkalippa. Aivan! Kelta-vihreä John Deere-logolla koristeltu pahvilippa! Sen kirkkaat värit piristävät suomalaisten muuten niin harmaata/ruskeaa syyspukeutumista. Lippaa kannattaa kokeilla rohkeasti eri asukokonaisuuksien kanssa yhteen. Mm. tuulipuku tai frakki on entistäkin tyylikkäämpi lippa päässä. Sadesäällä lipan käyttöä tulee kuitenkin välttää sen huonon nestekesto-ominaisuuden vuoksi.

Kysymys: Tervehdys, oi suuri tietäjä! Tiedän kyllä, että krapulalla on eri asteita: mm. normaali, "pelkää, että kuolee" ja "pelkää, ettei kuolekaan". Mutta mikä siinä on kun joskus ei tule krapulaa ollenkaan? Nimim. "Yrjö"

Vastaus: Tervehdys, "Yrjö". Kyseessä on ns. siirtynyt krapula eli joku toinen kärsii krapulasi tai kärsit sen itse viiveellä. Tätä ei tunnusteta virallisesti lääketieteessä. Lääkärit peittelevät hämmästyneisyyttään sekä aukkoa tiedoissaan diagnosoimalla syyttömän krapulan "vatsa-" tai "oksennustaudiksi". Mutta tälle me voimme nauraa "hah-hah-haa", sillä tuollaisia tauteja ei ole oikeasti olemassa. Myös osa päänsäryistä voi olla siirtynyttä krapulaa samoin kuin väsymys.

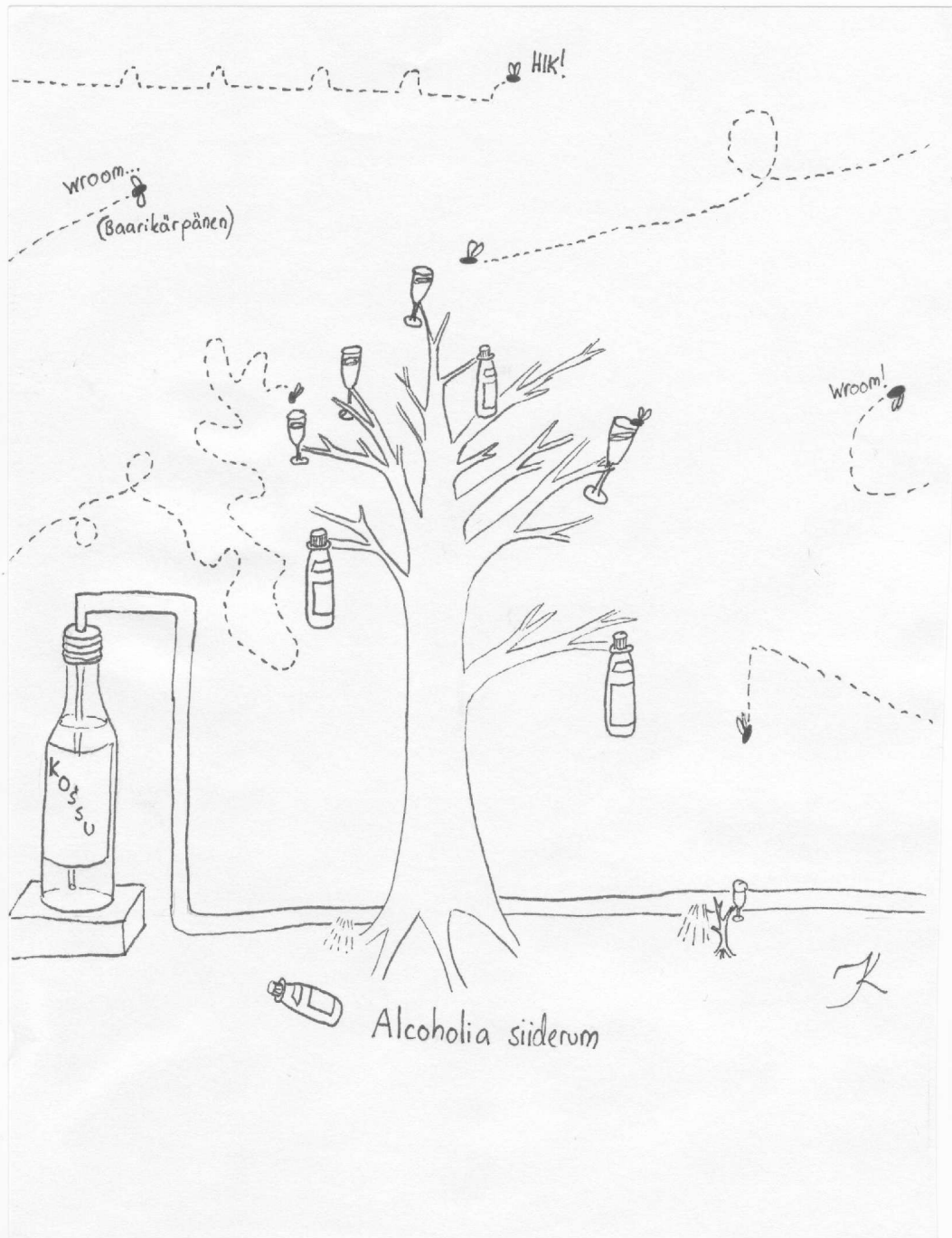

Kysymys: Hei. Kuulemma pitää olla ollut 2 ratipäivillä oppilaskunnan töissä, ennen kuin voi tienata luokalleen rahaa. Onko tämä aivan ehdotonta? Eikö se jouta ollenkaan? Jos on ollut jo yksillä, niin eikö se vähän jo pyöristy ylöspäin niin, että ikään kuin olisi suorittanut jo kaksi Lepaa-näyttelyurakkaansa ja voisi siis jo 3. vuoden alussa kerätä rahaa luokalle, vaikkapa omassa myyntipisteessä? Nimim. "Jooko-jooko-jooko?!?"

Vastaus: Jos olen oikein ymmärtänyt, niin oppilaskunnan kanta on selkeä: EI. Ja emmehän me olisi niin ilkeitä ja katalia, että edes kysyisimme tätä (saati sitten tekisimme niin), emmehän. Siis kipin kapin joka vuosi kahden vuoden ajan näyttelyä järjestämään ilmaistyövoimana ja sitten viimeisenä vuonna voit innolla kerätä rahaa luokallesi.

Anemone Coronaria

Kadonnut joulutähti

Olipa kerran synkkä ja myrkyinen yö. Sähköt olivat poikki Lepaalla ja kasvihuoneiden lasit huurussa. Varashälyttimet eivät toimineet ja opiskelijat hakivat lämpöä toisistaan. Käveli muuan mies pitkin Packalenin tietä ja ohittaessaan kasvihuoneita luuli hän silmiensä nähneen vilauksen kasvihuoneiden sisältä. Uskoen silmiensä valehtelevan jatkoi mies matkaansa kohti Tarhalan kynttilämerta.

Eivätpä silmänsä valehdelleetkaan vaan todellakin oli joku käynyt kähveltämässä ruokkuun istutetun joulutähden. Puutteen huomasi ylipuutarhuri sillä kukat olivat suorissa tasaisissa riveissä joista kadonneen pystyi helposti huomaamaan. Tutkinta mahdollisen varkauden johdosta käynnistettiin heti ja koko oppilaskunta kuulusteltiin. Monikin tunnusti hiippailleensa tuona yönä mutta vannoi ettei ollut ollut lähelläkään kasvihuoneita. Epäiltyjen määrä oli huomattavan suuri mutta ketään yksittäistä ei pystytty pääepäilyksi asettamaan.

Täytyi tutkia rikospaikkaa uudestaan. Tutkinnan terävin etsivä huomasi uutoja jälkiä sannassa pöydän alla. Aivan kuin pienen lapsen jalanjälkiä. Eihän se voinut olla totta, etsivä tuumaili mutta otti kuitenkin valokuvan jäljistä. Etsivän syynätessä ainoaa johtolankaansa Lepaalla vallitsi yleinen epäusko. Kuinka kukaan oli saattanut tehdä niin ikävän tempun, sillä joulutähtien tuomasta tuotosta riippui koko ensi vuoden budjetti. Eihän yksi kukka tietenkään sitä kaataisi, mutta pidemmällä aika välillä tämä puutos tulisi taloutta horjuttamaan. Olihan kyseessä "iso laiva jonka suuntaa ei voinut nopeasti muuttaa". Hiuksia revittiin puolin ja toisin ja oppilaat kapinoivat keskenään pyrkien saamaan syyllisen esiin.

Etsivä ei millään meinannut päästä puuta pidemmälle vaan mietti samoja ratoja arvoitusta ratkaisematta. Kuinka oli mahdollista että jälkiä jättämättä oli kukka hävinnyt, saattoivatko pienet jalanjäljet sittenkin olla ratkaisu? Kun etsivällä ei muutakaan johtolankaa ollut käytettävänä lähti hän mittanauhan kanssa Lepaalle.

Kaikkien jalat tuli mitata ja verrata löydettyihin jalanjälkiin. Tehtävä ei ollut helppo sillä oppilaita oli satoja. Tosin heidän jalkansa olivat liian suuria ja täytyi siirtyä henkilökunnan lasten jalkoihin. Etsivä suoritti nämä mittaukset mitä tarkimmin ja tarkkaili samalla mahdollisen kadonneen joulutähden löytymistä.

Mitään ei löytynyt eikä yhtään epäiltyäkään ilmaantunut ja etsivä oli vaipua epätoivoon.

Samaan aikaan kaukana pohjoisessa, Korvatunturin kupeessa, Joulupukki suoritti valmistelujaan joulun. Paketteja valmistui, rekeä rasvattiin ja poroja syötettiin. Kaiken kiireen keskellä oli pukkikin jo kuullut Lepaan katastrofista. Omatessaan terävän älyn ja nopeat raksuttimet oli pukki laittanut omat etsintänsä käyntiin. Syvällä

sisimmässään hänellä oli tunne että tonttukoulusta vuosia sitten pois potkitulla tonttu Terholla olisi sormensa pelissä. Terho oli ollut potentiaalinen tonttukokelas, mutta jäätyään kiinni näpistelystä ja porojen kiusaamisesta oli hän saanut lähtöpässit joulumaasta. Sen koommin ei pukki ollut Terhosta kuullut. Nyt hän lähetti etevimmät jäljitystonttunsa matkaan jotta Terho löytyisi ja kenties joulutähtikin.

Jäljitystontut olivat jo matkalla kohti Lepaata sillä sieltä oli viisainta aloittaa etsinnät. Koska Terho ei ollut ehtinyt oppia ennen ulos lentoaan kuinka kuljetaan jättämättä jälkiä, päättivät jäljitystontut seuloa jälkiä ja löytää Terhon jäljet. He aloittivat seulonnan kasvihuoneiden oven edestä ja etenivät järjestelmällisesti kohti lenkkipolkua. He saatoivat jo haistaa Terhon sillä hänellä oli aina ollut omituisen hajuiset tossut. Huhu kertoi että ne oli tehty valkosipulilla kasvatetusta porosta.

Edetessään kauemmas ja kauemmas metsään haju voimistui ja tontut olivat varmoja Terhon löytämisestä. Jäljet olivat menneet polkua pitkin kunnes ne katosivat polulta ison kukkulan kohdalla. Tontut seurasivat jälkiä kohti kalliolohkareiden väliin jäävää luolaa josta pilkisti punainen nuttu. Terho siellä kyykisteli joulutähti käsissään hytisten kylmästä. Kun hän näki jäljitystontut purskahti hän kyyneliin. Tontut auttoivat Terhon ylös ja aloittivat matkan kohti kasvihuoneita.

Palauttaessaan joulutähteä tontut laittoivat Terhon kirjoittamaan anteeksipyyntökirjeen jossa hän tunnustaisi tekonsa. Allekirjoitukseksi ei tietenkään voinut laittaa kuin Terhon ja toivoa ettei sen nimistä oppilasta Lepaalta löytynyt. He hiipivät pois kasvihuoneilta ja aloittivat matkansa kohti joulumaata.

Joulupukki jo odottelikin tonttujaan sillä nenänsä oli kavaltanut Terhon. Nähdessään surkeana kyyhöttävän Terhon ei hän voinut rangaista häntä. Joulupukki tarjosi Terholle puuroa ja odotti selitystä hänen häpeiltävään tekoonsa. Selityksen hän saikin, Terho oli ollut niin suuttunut Joulupukkiin että oli keksinyt juonen jolla saattaa koko Korvatunturi häpeään. Hän oli aikonut pyytää joulutähdestä lunnaita tonttujen nimellä ja näin saattaa koko jouluorganisaation huonoon valoon. Hän ei kuitenkaan ollut tiennyt että Lepaalla on niin kylmä ja näin ollen oli ollut hypotermian partaalla odottaessaan oikeaa hetkeä lunnaiden esittämiseen.

Joulupukki ei voinut kuin heltyä Terhon tarinalle sillä tiesi kuinka kylmä Lepaalla oli. Olivathan monet oppilaat lahjatoiveissaan pyytäneet villapaitoja ja lämpöpattereita itseään lämmittämään. Aivan ei Joulupukki Terhon tekoa villaisella kuitenkaan painanut vaan laittoi hänet tallirengiksi. Luvaten parantaa tapansa Terho saisi Joulupukilta uuden tilaisuuden tonttukoulussa koeajan jälkeen. Silmät ilosta tuikkien Terho talsi kohti tallia ruokkimaan poroja ja vain haju jäi Terhosta leijailemaan Joulupukin toimistoon.

SH